

בש"פ 6911/22 - טאלב סאלמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6911/22

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: טאלב סאלמה

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערר בזכות לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' נחלון) מיום 2.10.2022 במ"ת 13646-07-22 בה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 7.7.2022 (להלן ההחלטה הראשונה).

עובדות כתב האישום והליכים קודמים

1. ביום 7.7.2022 הוגש כנגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1)-(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן החוק); עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) לחוק; וכן עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, הן העורר והן המתלוננים, האחים חמזה ומוחמד (להלן ביחד המתלוננים), מתגוררים בישוב עין נקובה. ביום 25.5.2022 ניגש העורר לרכבו של חמזה כשבידו חפץ חד ודרש לקבל את מספרו של אחיו מוחמד. חמזה יצא לעברו של העורר והחל להתפתח דין ודברים ביניהם שבסופו דקר העורר את חמזה שלוש פעמים בראשו. הקטטה לא נפסקה עד להתערבות גורמים שהפרידו בין העורר לבין חמזה. בהמשך הגיע מוחמד למקום הקטטה והעורר דקר אותו מספר פעמים בפלג גופו העליון ובראשו. כתוצאה מכך גרם העורר למוחמד לחתך עמוק בזרוע ובאמה השמאלית, והביאו למצב מסכן חיים שכתוצאה ממנו נדרש מוחמד לעבור ניתוח חירום במשך למעלה מ-8 שעות.

3. ביום 14.7.2022 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בירושלים, בו עתרה המשיבה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר כי בית המשפט יורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. בהחלטה הראשונה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. הוא ציין כי המעשים המיוחסים לו מקימים עילת מעצר מובהקת מסוג מסוכנות ואף חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. זאת, נוכח העובדה כי העורר דקר לכאורה שני אנשים שונים באמצעות חפץ חד, ללא כל נסיבות יוצאות דופן. בית המשפט אף עמד על כך שכנגד העורר התנהל בתקופה הרלוונטית הליך פלילי בו הוא מואשם בעבירות של תקיפת בת זוגו במספר אירועים. כן נקבע בהחלטה הראשונה כי אין מקום להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של העורר, שכן ברור מראש שעליו להימצא מאחורי סורג ובריח, והדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה ששירות המבחן עמוס לעיפה.

4. על ההחלטה הראשונה הוגש ערר לבית משפט זה (בש"פ 4865/22 טאלב סאלמה נ' מדינת ישראל (28.7.2022), השופטת ד' ברק-ארז). בערר נטען כי בית המשפט המחוזי לא ערך דיון אמיתי באפשרות להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר. בית המשפט דחה את הערר בקובעו כי אף ששומה על בית המשפט לבחון האם ישנה חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח, בית המשפט בהחלט יכול להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים גם ללא קבלת תסקיר של שירות המבחן. נקבע כי בית משפט קמא בחן כראוי את טענותיו של העורר לאפשרות להורות על חלופת מעצר, וכי ההחלטה הראשונה ניתנה בשים לב למכלול הנסיבות, בפרט בהתחשב במסוכנותו.

5. בחלוף כחודש מדחיית עררו הגיש העורר בקשה לעיון מחדש בה הוא טען כי חל שינוי נסיבות, שכן נערכה "סולחה" בין משפחתו לבין משפחת המתלוננים. כן נטען כי המתלוננים עזבו את הארץ, מה שמפחית את מסוכנותו של העורר.

6. בית משפט קמא דחה את הבקשה בהחלטתו מיום 2.10.2022 שהיא נושא הערר דנן. זאת משלושה נימוקים: ראשית, לא הוצג בפניו הסכם "סולחה" ולא הוברר במידה הנדרשת שאכן התגבש הסכם מחייב בעניין זה; שנית, הסכם שכזה אכן יכול להפחית מהמסוכנות של העורר, ברם הוא רק אחד מהשיקולים שצריכים להישקל בבחינת מסוכנות לצורך הליכי מעצר; ושלישית, הסכם "סולחה" אינו יכול להשליך על החשש שהעורר ישוב ויפעל שלא כדין במסגרת קונפליקטים אחרים, שאינם קשורים במערכת היחסים שבין העורר למתלוננים. מכל הטעמים האמורים, בית משפט קמא סבר כי אין מקום לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרו של העורר.

7. בערר דנן ובדיון בעל פה שהתקיים ביום 27.10.2022 הדגיש ב"כ העורר כי העורר הוא בן למשפחה נורמטיבית שיש בה אנשי ביטחון המכבדים את החוק. בנוסף, עמד ב"כ העורר על כך שהעורר שאין לו עבר פלילי עצור

במשך למעלה משלושה חודשים. זאת לשיטתו רק בשל העובדה כי נציגי המשיבה אינם מצליחים ליצור קשר עם משפחת המתלוננים ולברר אם אכן התגבש הסכם "סולחה" יציב. הטעם לכך הוא מאחר שבני משפחת המתלוננים ביצעו עבירות ביטחוניות ונבצר מהם להיכנס לשטחי ישראל. המתלוננים אינם עונים לפניותיה של המשיבה, ורק משום כך שווה העורר עדיין שווה במעצר.

בנוסף נטען כי הקטטה נושא כתב האישום פרצה על רקע סכסוך קודם בין העורר לבין המתלוננים; וכי גם כאשר מדובר בעבירה חמורה, יש לבחון את האפשרות להעדיף חלופת מעצר אם היא יכולה לאיין את המסוכנות של הנאשם. במקרה דנן - חלופת מעצר בפיקוח ערבים ראויים ואיזוק אלקטרוני תאיין את המסוכנות של העורר.

8. מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערר. הוא הפנה לנסיבות העבירות נושא כתב האישום ולחומרה הרבה הכרוכה במעשי העורר. כך, העורר היה עלול להרוג את מוחמד שחייני ניצלו רק כתוצאה מהתערבות רפואית. עוד צוין כי לא קיים הסכם סולחה כתוב, וכי גם לו היה כזה - לא היה מקום, לאור נסיבות כתב האישום, להורות על שחרורו של העורר.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בערר על נספחיו ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי דין הערר להידחות. הגם ש"סולחה" - כמו כל פתרון של שלום ושל הסכמה בין צדדים מסוכסכים שיש בו כדי למנוע סכסוכים אלימים עתידיים - היא עניין מבורך, הרי שהחלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים אינה נשענת רק על קיומו של הסכם סולחה או על העדרו. קיומה של סולחה הוא לכל היותר רכיב אחד ממכלול המרכיבים שיש להביא בחשבון בתמונה הכוללת (ראו בש"פ 9589/17 מדינת ישראל נ' נאסר אבראהים (11.12.2017), בפסקה 17). במוקד ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים צריכה לעמוד מסוכנותו הקונקרטית של הנאשם והאפשרויות להפיגה (בש"פ 5886/10 מדינת ישראל נ' אלטורי, פסקאות י"ג-ט"ו (16.8.2010)).

10. במקרה הנוכחי וכפי שציין גם בית משפט קמא, מדובר בנאשם שהעבירה המיוחסת לו היא חמורה מאוד ונשקפת ממנה מסוכנות רבה. זאת לאחר שהוא דקר לכאורה שני אנשים שונים באמצעות חפץ חד, פצע אחד מהם וסיכן את חייו של האחר. הסכנה הנשקפת מהעורר איננה קשורה בהכרח רק לשאלה האם בין משפחת המתלוננים לבין משפחתו של העורר נערכה סולחה אם לאו. מדובר במי שהעיד על עצמו במעשיו כי הוא עלול לסכן אנשים אחרים, ואין מקום להניח כי מדובר בסכנה רק למי שהוא חלק ממשפחת המתלוננים. מסקנה זו נתמכת גם בכך שנגד העורר התנהל הליך בו הוא מואשם בתקיפת בת זוגו.

לכל אלה מתווספת העובדה כי קיומו של הסכם סולחה לא הוכח עד תום; כי אין חולק כי הסכם כתוב לא נחתם; וכי בית המשפט העליון קיבל החלטה בעניינו של העורר לפני 3 חודשים בדיוק, וקבע אז כי לאור מכלול העובדות הרלוונטיות, ניתן להורות על מעצרו עד תום ההליכים אף ללא צורך בקבלת תסקיר מעצר בעניינו.

11. אינני סבורה כי מכלול הנסיבות שתוארו על ידי ב"כ העורר מצדיק - במועד מתן החלטה זו - שינוי של ההחלטה הראשונה או של ההחלטה של בית המשפט העליון שניתנה בערר עליה. מובן כי בעתיד ייתכנו נסיבות שיצדיקו

עיון מחדש בעניינו של העורר בין היתר לאור התקדמות ההליך, ואם תוגש בקשה לעיון חוזר על ידיו, היא תידון בהתאם לנסיבותיה.

12. לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה ואני מורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים במ"ת 13646-07-22 בבית המשפט המחוזי בירושלים.

27 אוקטובר 2022

ש ו פ ט ת
